la rahwas omma sure kahjoga tunda et se nenda on kui kirri ütleb: igga kunningriik mis issikeskis ridus on, lähheb hukka, ja se kodda mis teisega ridus on, langeb. Keik need lahkumissed ja mässamissed, mis siin ja seäl tännini ollid olnud, jäid nüüd warsti järrele, sest kel wäggi sel woimus, ja ehk selle Ma üllemad kül omma Ma jaggamisse wasto nurrisesid ja kissendasid, ommeti piddid nemmad pärrast wait jäma, ja sedda peälegi öigeks tunnistama, ja omma nimme alla kirjotama, et se Ma öigusse pärrast nende Kunningatte pärris maaks piddi jäma. Kui need rummalad ep olleks unrehti asja noudnud egga Jummala kässo wasto mässamist tõstnud, egga issikeskis ridus olnud, siis nende riik olleks jaggamatta ja mitme pead mahharaiumatta jänud. Agga nüüd tulli palk nende

nende kätte, ja nemmad said seddasamma tunda, mis Prohwet Jesaias ütleb 47. p. 10, 11. s. Sest sa olled lootnud omma kurjusse peäle, sinno tarkus ja so tundminne, se on sind saatnud tagganema sest sa ütlid ommas süddames, minna ja ei ükski muud ennam. Sepärrast tulleb so peäle pahha luggu, kelle warratsest tullemissest sa ei pea enne teädma, ja hädda peab so peäle langema mis sa ei woi ärralöppetada, ja ärrahäwwitaminne tulleb äkkitselt so peäle mis sa ei tea.

Nüüd lähhäme meie jälle omma juttoga Turkimale ja kuleme mis seäl ennam on sündinud nende söa-wäggede wahhel, pärrast kui se nou piddaminne rahho pärrast tühjaks olli sanud. Sel wahhe aial ollid

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1774, lk. 18